

INDRUKKEN

VAN DEN HOOFDREDACTEUR

Het Zionieten-Congres te Bazel.

DERTIG JAAR GELEDEN WERD IN BAZEL HET EERSTE Zionieten-Congres gehouden. Ongeveer een halve eeuw geleden ontstond er een Zionietische beweging, die langzamerhand over de geheele aarde haar aanhangers telde. Zij ging niet uit van de orthodoxe Joden, maar veel meer van de vrijzinnige, die heftig protesteerden en stredden tegen de Anti-Semieten, de Joden-haters. De verachting en de smaad, en ook het lijden door de progroms (Jodenvervolgingen), deden hen verlangen naar een terugkeer naar Palestina. Daarbij kwam hun nationale trots en de behoefte om onder eigen koning en eigen vlag in eigen land te wonen, met eigen godsdienst. Zij begrepen, dat, wilden zij weer een eigen en eenig volk worden, hun hoop gevestigd moest zijn op Palestina. Dat was dan ook van den beginne het doel van hun streven, niettegenstaande den tegenstand van orthodoxe zijde, en de gedachte van andere vrijzinnigen om elders Joodsche kolonies te stichten. Uit deze beweging werd het eerste Congres geboren, dat spoedig door andere werd gevolgd. Ik herinner mij nog levendig, hoe ik er zelf een bijgewoond heb, in Den Haag gehouden, in het Gebouw van Kunsten en Wetenschappen. Het was werkelijk treffend, de ontroering te zien, die zich van vele Joden meester maakte, wanneer met Oosterschen gloed door de voormannen werd gesproken over den terugkeer naar Palestina. Achter het spreekgestoelte was een opgaande zon geschilderd, met in het midden een gouden ster. En de vlag van het huis van David werd overal gezien in het gebouw. Men wilde de overtuiging uitspreken, en door symbolen doen postvatten, dat de nationale herrijzenis van het volk van Israël aanstaande was: de beloofde Ster zou opgaan, en een Koning zou heerschen in gerechtigheid.

Er is na eind Augustus 1897 heel wat ten ongunste en ten gunste van de Zionietische beweging geschied. Hieraan is in het bijzonder gedacht door de Joden, toen zij eind Augustus van dit jaar, in dezelfde plaats en in dezelfde zaal, waar dertig jaar geleden het eerste Congres werd gehouden, opnieuw samenwaren tot bespreking van dezelfde zaak: den terugkeer als natie naar het land der belofte.

Het moet een aangrijpende bijeenkomst zijn geweest. Sommigen, die op het eerste Congres het woord voerden, deden het ook nu, en herinnerden aan den machtigen vooruitgang, die in de laatste jaren de Zionietische beweging heeft gehad, doordat de deur voor de Joden in Palestina openstaat als nooit te voren. Bekwame en geachte mannen, die deze beweging op touw hebben gezet en aangewakkerd, zijn heengegaan. Zoo o.a. Dr. Theodoor Herzl. Maar er zijn nog vele geleerde en geziene Joden, gelijk uit dit Congres in 1927 bleek, die met een warm hart ijveren voor de uitbreiding der Zionietische beweging.

Toch moet niemand denken, dat het doel bereikt of zeer nabij is. God kan dit in één oogenblik werken. Zooals Hij de Joden met een krachtigen arm, of door de harten der koningen te neigen, heeft verlost uit Egypte en Babel, zoo kan Hij ook nu de Israëlieten in het land der vaderen terugbrengen. Ook al is er geen geloof; ook al erkennen zij hun waren Koning niet. Maar op het oogenblik ziet het er in Palestina nog niet naar uit. Men moet wel bedenken, dat het nog een Engelsche staat is en geen Joodsche, en dat er ook nog heel wat gebeuren moet, wil het land zoo hervormd zijn, dat het een groot volk een goed bestaan kan verzekeren.

Wat dit laatste betreft, heeft de bekende Jood Weizmann de Joden beschuldigd, dat zij niet genoeg voor Palestina doen. Anderen daarentegen hebben het uitgesproken, dat de Joden deden wat ze konden voor het land der vaderen. Hoe ook, hieromtrent was men eenstemmig, dat er nog heel wat geschieden moet, wil het doel worden bereikt; dat daartoe in de allereerste plaats uitbreiding van de industrieën in Palestina noodzakelijk is, en dat niets onbeproefd moet worden gelaten om het heerlijk streven te benaderen: het Joden-probleem voorgoed op te lossen.

„NAAR DE BERGEN”

Psalm 121.

Hef naar de bergen op uw oogen,
Naar de eeuwig wit-besneeuwden top!
Uw hulp, o mensch, komt van den Hoogen,
Hef dan uw oog ten hemel op.
Omringt u ook het felst verdriet,
Zoo ook geen mensch u redding biedt:
Hef uw oogen
Op ten Hoogen:
Want uw bewaarder sluimert niet!

602

Hef naar de bergen op uw oogen,
Vanwaar uw Hulpe komen zal;
Is ook uw ziele fel bewogen,
Door knagend leed, wat u ontval:
't Is Isrels Heer, Die uwen voet
Voor struiklen, wankelen behoedt!
Hef uw oogen
Op ten Hoogen:
Het eind is zalig, blij en zoet.

J. E. VOET

TER BEVORDERING VAN BIJBELKENNIS

Gosen

Gen. 45 : 10: En gij zult in het land Gosen wonen.

GOSEN MOETEN WIJ ZOEKEN IN HET OOSTELIJK deel van den Nijldelta.

Het is een zeer vruchtbaar gebied, dat zijn vruchtbaarheid dankt aan de zeer vele kanalen, die het doorsnijden.

Een geestdriftig reiziger geeft er de volgende ontboezeming over: „De hemel is van zuiver azuur, schitterend en glanzend; de atmosfeer zeer doorzichtig. De zon kleurt het landschap goud, rose en violet. De boomen zijn steeds groen; de meeste dragen meer dan eenmaal per jaar vruchten. Geen dorp, of het ligt tusschen palmen en andere boomen verborgen. In de kanalen groeien Lotusbloemen met haar groote bladeren en blauwe en witte bloemen. De vogelwereld is vertegenwoordigd door ibissen en flamingo's.”

De woningen der menschen zijn er helaas niet in overeenstemming met deze pracht: het zijn ellendige leemhutten. De bevolking groeit den laatsten tijd snel aan; honderd jaar geleden woonden er niet meer dan 4000 bedoeïnen; thans leven er wel 12000 menschen van landbouw en veeleelt.

I. S.

AAN DEN RAND DER STAD

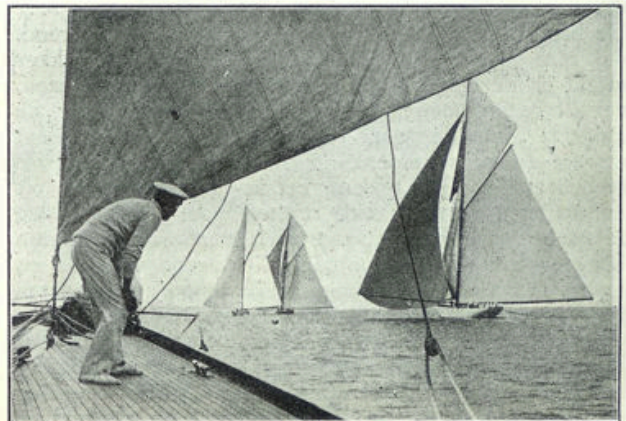
'k Stond aan den rand der stad in 't avonddonker,
waar wijde weien weken weg in nacht;
hoog boven mij teer-vriendlijk stargeflonker
en naderend in 't Oosten maneprecht;

boven de huizen 't schijnsel van veel lichten,
geluiden-mengeling uit verre stad,
waar 't leven is met eischen en met plichten,
waar volle arbeid heel mijn ziel omvat....

Hier wenkt de rust, hier ruischt de vrêe van 't leven
en wekt een stilheid in 't gejaagd gemoed;
hier daalt een sprake van Gods Hemeldreven,
die heilige gedachten in mij voedt:

Eens uit de wereld van 't bedrijvig heden
te mogen overgaan in 't land van Rust, —
O, God, vervul mijn u bekende beden,
en doe mij landen aan Uw Hemelkust!

H. W. A.

„Een oog in 't zeil houden!”